Sociologförbundet har ordet

Vid sociologförbundets årsmöteskonferens anordnades en paneldebatt med temat *Det samtida samhällets behov av sociologi*. I denna diskussion deltog representanter både från akademin och från det offentliga livet. Då jag besökte den brittiska motsvarigheten till vår årsmöteskonferens i London lyssnade jag på en liknande debatt. Där den ansvariga för statens samhällsvetenskapliga forskningscenter Sue Duncan, professor Michael Rustin och den nyligen adlade professorn Anthony Giddens deltog. De konstaterade att en av de viktigaste uppgifterna för en sociolog är att delta i det samtida samhälle som en ”public intellectual”. ”Put some work to it” menade Lord Giddens, sociologer måste anstränga sig för att göra lite skillnad och vara betydelsefulla.

I förra numret av sociologisk forskning skrev Erik Wesser att inom akademin fyller sociologin en viktig roll. Trots att många avhandlingar samt tre eller fyrabetygsuppsatser inte avläggs på en sociologisk institution innehåller de väl utvecklade sociologiska begrepp, perspektiv och teorier. Vilken statsvetare har inte någon gång skrivit ett paper med referenser till Max Weber? Doktorander i marknadsföring ramlar ofta över och utvecklar någon av Jean Baudrillards tankar. Hur många etnologer har inte använt sig av Pierre Bourdieu ute på fältet? Inom vårdforskning nickar många samstämmigt till Erving Goffmans texter om stigma och totala institutioner eller använder Barney Glaser och Anselm Strauss metodologiska innovation *Grounded Theory*. Bortsett från att jag nu endast kunde påminna mig om framlidna sociologer av manligt kön, undantaget Barney Glaser som fortfarande är i livet, måste detta ändå vara ganska glädjande. Sociologi gör skillnad!

Men detta är nu inom akademin och bakom universitetets väggar. I London avslutade Michael Rustin sitt anförande med att högläsa ur en skrift av Karl Marx. Sedan bad han oss att kika ut genom fönstret, förbi universitetet till de globala ekonomierna och frågade retoriskt om Karl Marx ändå inte hade rätt. Där, utanför akademin, menade han, är det inte mycket till sociologisk analys verkar det som, trots att det är där analysen behövs som mest. Han fick den största applåden. Men, då jag ibland ögnar igenom dagspressen på morgonen finns det ofta texter i tidningens samtliga delar där en sociologisk analys gör sig påmind. Sue Duncan vidhöll att så länge det finns en debatt om samhället, så har sociologer en uppgift att fylla; något som sociologförbundets ordförande Antoinette Hetzler också skrev på denna sida i förra årets andra nummer. Problemet, om det nu är ett problem, är att debatten i så fall skulle vara sociologfri. Men den är knappas *sociologi*fri. Sociologer kanske inte alltid gör skillnad - men sociologi gör det ofta.

Jag kan inte låta bli att spekulera i vart sociologerna då tar vägen, diskussionen om vår marginaliserade position finns trots allt, något som jag själv här förstärker. Spontant lyckades jag endast komma på manliga sociologer från väst som varit inflytelserika utanför sociologins skrå, flertalet också döda till råga på allt. Men jag är nog inte ensam. Michael Rustin läste ur Marx (som dog 1883 efter ett liv i Europa). Är det då

inte självklart att jag och Michael Rustin inte hittar många sociologer utanför universitetet, när vi letar efter döda herrar från en relativt liten del av världen. Nu är detta påstående ganska vulgärt. Trots att de kroppsligen är döda har Karl Marx, Max Weber, Pierre Bourdieu eller Erving Goffman självklarty betydelsefulla saker att säga oss. Deras texter lever. Men jag tycker ändå att de associationer, till något gammalt eller dött, som sociologi ibland ger upphov till kanske hindrar sociologer från att göra någon skillnad utanför akademin.

Det är tråkigt, för det finns ett behov av sociologer med en gedigen sociologisk kunskap även i det samtida samhället, där framtida policydokument skrivs och politiska beslut sker. Det är bara att anstränga sig och associera till den levande sociologin som finns och inte sociologerna som fanns.

Henrik Loodin